

det ligger for. Iøvrigt ville de Gluffoner, der er Tale om, meget godt kunne see, uagtet der bliver givet en Lov, hvorefter den blotte Kjøbecontract, naar denne er skriftlig, skulde have den omhandlede Virkning uden Hensyn til Overdragelsen; man kan jo lade være at indgaae skriftlig Kjøbecontract.

Thalbiher: Da det er udtalt fra flere Sider og navnlig ogsaa af den høitagtede Finantsminister, at Udvalget er kommen til det Resultat, at have gjort Bestemmelserne strengere og til større Skade for vedkommende Kjøbere af de omhandlede Eiendomme ved det Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille under Nr. 3, er det naturligt, at Udvalget gjerne ønsker at tage denne Paragraph under næriere Overveielse, end der kan være Leilighed til under denne Discussion, og hvis det saa blev Tilfældet, at vi komme til det Resultat, at gjøre denne mildere, hvilket rigtignok oprindelig har været vor Hensigt, saa skulde vi gjerne til 3die Behandling fremkomme med et andet Ændringsforslag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høitærede Thing, at denne Paragraph nu ved denne Behandling vedtages, da der jo altid ved 3die Behandling vil blive Leilighed til enten at forkaste vort Ændringsforslag til Paragraphen eller hele Paragraphen. Men vi ønske som sagt gjerne, at tage denne Paragraph under nærmere Overveielse til Sagens næste Behandling.

Orholm: Med Hensyn til den ærede sidste Talers Øtringer vil jeg tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at det vil staae Udvalget frit for atter at bringe disse Spørgsmaal under Forhandling ved Sagens tredie Behandling, selv uden at § 3 nu vedtages; om den nemlig end nu forkastes, er der jo Intet i Veien for, at Udvalget indbringer Ændringsforslag til Lovudkastet til 3die Behandling, som indeholdt de Spørgsmaal, der nu omdiscuteret under § 3.

Dahl: Den ærede Drdsfører anførte et Exempel fra Helsingør (Drdsføreren: Nei, ikke fra Helsingør!) — ja, saa beder jeg om Forladelse; men han anførte dog i alt Fald, at han som Foged havde megen Kjendskab til den Slags Forreininger, og da jeg veed, at den ærede Landsthingsmand har været Foged

i Helsingør, troede jeg, at han sigtede til dette Sted, maaskee jeg har feilet, men forøvrigt er det jo ligegyldigt. Men det er ganske vist, at dette Forhold ogsaa er mig fuldkommen bekendt, at Handelsstanden under visse Forhold foretrækker at lade Fogden komme i sit Huus, og naar det bliver temmelig almindeligt, at Alle gjøre dette, falder jo for en stor Deel den Ubehagelighed bort, der ellers pleier at være forbundet dermed. Men dermed har den ærede Drdsfører slet ikke beviist, at Handelsstanden eller hvilkensomhelst anden Stand eller Personer, dog ikke, naar Valget forelaae, hellere vilde have Udsættelse ved Forlig; thi, naar Sagen skal gaae den ordinaire Vej gjenneim Forligelsescommissionen og Domstolene, vil det ofte deels være meget Lidet, enhver Creditor vil faae, og de ville ogsaa der kunne erholde den samme Udsættelse, som der vil hengaae inden Udpanntningen. Derom tvivler vistnok den ærede Drdsfører ligesaa lidet som jeg; thi den Creditor, der kan faae et erigibelt Forlig i saa kort Tid, vil prise sig overordentlig lykkelig, da han ellers kan komme til at vente efter sin lovlige Fordring i flere Aar. Det forekommer mig altsaa, at den ærede Drdsfører ikke har beviist, at Debitorerne hellere vilde have Udpanntning end gaae den ordinaire Vej ved Forligelsescommissionen, og det var nærmest det, min Bemærkning gif ud paa.

M. P. Bruun: Jeg beder om Ordet.

Formanden: Den ærede Landsthingsmand har rigtignok havt Ordet to Gange, men jeg antager ikke, at Thinget har Noget imod, at han atter erholder det? (Nei!)

M. P. Bruun: Det var kun som Medlem af Udvalget, at jeg vilde tillade mig at udtale, at jeg dog ikke ganske samstemmer i de Øtringer, som fremkom fra en æret Landsthingsmand, den 2den for 2den Kreds (Thalbiher). Naar den ærede Drdsfører har sagt, at det vel var rigtigst for Udvalget at optage Paragraphen, uagtet den høitærede Finantsminister har taget den tilbage, for at tage Sagen under fornyet Overveielse, da har jeg forstaaet det saaledes, at det maatte være den ærede Drdsførers Mening, at saa vigtigt et Spørgsmaal som det, om der gives en Lovfortolkning ved Paragraphen, vel kunde give